

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В ПІДГОТОВЦІ ПРОФЕСІЙНО УСПІШНИХ УЧИТЕЛІВ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

У статті проаналізовано проблему формування здорового способу життя в фаховій підготовці професійно успішних майбутніх учителів Нової української школи. Обґрунтовано, що українське суспільство має потребу у вихованні в здобувачів освіти початкової школи уміння доглядати за власним здоров'ям: вести здоровий спосіб життя, займатися спортом, дотримуватися правил гігієни, уникати шкідливих для здоров'я звичок і вчинків.

Мета статті – проаналізувати деякі аспекти формування здорового способу життя професійно успішних здобувачів вищої освіти – майбутніх учителів Нової української школи.

Методологія базується на базових сучасних положеннях педагогічної науки, психології, культури здоров'я, і відображає взаємозв'язок методологічних підходів до вивчення поняття процесу формування здорового способу життя професійно успішного майбутнього вчителя Нової української школи.

Наукова новизна. Охарактеризовано процес формування здорового способу життя професійно успішного майбутнього вчителя Нової української школи в процесі професійної підготовки в закладах вищої освіти.

Висновки. 1. Здобувачі вищої освіти педагогічних спеціальностей повинні мати сформовану здоров'язбережувальну компетентність. 2. Успішність в професійному плані включає поняття успіху (успіхів) та формування здорового способу життя як майбутніх учителів Нової української школи, так й здобувачів освіти початкової школи. 3. Вчитель Нової української школи має розуміти хід процесу здоров'язбереження та формування здорового способу життя здобувачів освіти початкової школи та застосовувати здоров'язбережувальні компетентності в своїй подальшій педагогічній діяльності. 4. Важливо вчити здоровому способу життя та здоров'язбереженню, як здобувачів освіти початкової школи, так й майбутніх вчителів Нової української школи.

Ключові слова: здобувачі вищої освіти, здоровий спосіб життя, здоров'язбереження, компетентність, професійна успішність, початкова школа.

Постановка проблеми. На початку третього десятиліття ХХІ століття здоров'я перестає бути лише «справою держави». Саме тому майбутнім вчителям Нової української школи, формуючи свою професійну успішність, необхідно володіти основними знаннями, вміннями та навичками здоров'язбереження, щоб навчити здоровому способу життя здобувачів освіти початкової школи та їхніх батьків. Кожен громадянин повинен дбати про своє здоров'я. Українське суспільство має потребу у вихованні в здобувачів освіти початкової школи уміння доглядати за власним здоров'ям: вести здоровий спосіб життя, займатися спортом, дотримуватися правил гігієни, уникати шкідливих для здоров'я звичок і вчинків.

Вітчизняні та зарубіжні вчені вважають, що головним чинником, який вирішує долю і стан здоров'я, є воля самої людини [2, 345]. У так званій Оттавській хартії зміцнення здоров'я (1986) наголошується, що охорона здоров'я – це турбота про себе самого і про тих, хто тебе оточує. До навичок, що забезпечують здоровий спосіб життя і саме здоров'я, відносять також вміння приймати рішення, критично мислити, підтримувати добрі стосунки з людьми, здатність давати собі раду в різних життєвих ситуаціях.

Саме тому, проблема здоров'язбереження в фаховій підготовці професійно успішних майбутніх учителів Нової української школи актуалізується в наш час.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми різних аспектів як діяльності, так й професійної підготовки здобувачів вищої педагогічної освіти присвячували свої праці вітчизняні дослідники: Н. Васильєва, О. Вишневський, С. Грищенко, М. Носко, Ю. Носко, Т. Скорик та інші. Проте, нині актуальності набуває обґрунтування здоров'язбереження та набуття здоров'язбережувальної компетентності в процесі професійної підготовки майбутніх учителів – С. Гаркуша, Г. Жара [1–8].

Теоретичні засади даної проблеми закладено в наукових дослідженнях сучасних вітчизняних вчених (С. Грищенко, Г. Жарої, М. Носка, Ю. Носко), які виокремили складові формування як здорового

способу життя так й здоров'язбереження в поєднанні з процесом формування професійної успішності майбутніх учителів [4; 6; 7; 8].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Вітчизняні та зарубіжні науковці доводять, що недостатньо охарактеризовано процес набуття здоров'язбережувальної компетентності здобувачами вищої педагогічної освіти.

Мета статті – проаналізувати деякі аспекти формування здорового способу життя професійно успішних здобувачів вищої освіти – майбутніх учителів Нової української школи.

Результати дослідження. Вітчизняні та зарубіжні науковці вважають, що сучасним вчителям Нової української школи необхідно володіти такими «якостями, як соціальна адаптивність, високий рівень інтелектуального розвитку, нервово-психічна стійкість, комунікативна компетентність» [10, 53]. Здобувачі вищої освіти педагогічних спеціальностей повинні мати сформовану здоров'язбережувальну компетентність. «Це допоможе формуванню професійної підготовки та позиції майбутніх фахівців, а передумовами зазначених якостей мають бути психологічні, педагогічні та методичні чинники» [5, 27].

Методологія базується на базових сучасних положеннях педагогічної науки, психології, культури здоров'я, і відображає взаємозв'язок методологічних підходів до вивчення поняття процесу формування здорового способу життя професійно успішного майбутнього вчителя Нової української школи.

Наукова новизна. Охарактеризовано процес формування здорового способу життя професійно успішного майбутнього вчителя Нової української школи в процесі професійної підготовки в закладах вищої освіти.

Зауважимо, що вітчизняна вчена Н. Васильєва, підкреслює важливість «процесу самоорганізації здобувачів вищої освіти в умовах дистанційного навчання, який залежить від процесу взаємодії викладача зі здобувачами вищої освіти» та від індивідуалізованого процесу передання та засвоєння знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності особистості здобувача освіти, що необхідно пам'ятати при формуванні здоров'язбережувальної компетентності майбутнього вчителя Нової української школи за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу у ЗВО [1, 116].

На думку вітчизняного науковця О. Вишневського, «серед чинників охорони здоров'я дітей все ж ідеальним вважають школу». Вчений вважає, що «інвестиції, вкладені в охорону здоров'я через школу, є найбільш вигідними. У школі маємо можливість здійснювати імунізацію, додаткове введення мікроелементів, статеву освіту, домагатися відповідності харчування і медогляду, протистояти вживанню тютюну та наркотиків, попереджувати СНІД» [2, 345]. Заклади освіти розвинутих країн сприяють охороні здоров'я також шляхом широкої освітньої роботи – валеологічної, економічної.

Здобувачі вищої педагогічної освіти вважають, що доцільно розвантажити від зайвої інформації навчальні плани і програми закладів освіти. Особливо йдеться про значне скорочення інформативного навчання, про інтеграцію навчальних предметів, щоб загальна кількість їхня становила «7–10 у початкових класах і 10–12 – у старших (як це характерно для європейських шкіл)» [2, 347].

Нова українська школа повинна повернутися обличчям до фізичної культури та до вимог гігієни, про що також має знати професійно успішний вчитель початкових класів.

Розглянемо трактування поняття «педагогічний професіоналізм» в працях вітчизняних та зарубіжних вчених: професіоналізм сучасної педагогічної діяльності «полягає у привнесенні в неї елементів наукового дослідження з метою контролю і самоконтролю міри її продуктивності, а продуктивність, інакше кажучи, майстерність, що вимірюється» (Н. Кузьміна); як процес та результат творчої педагогічної діяльності, сукупність загальнокультурних, загальнотеоретичних, спеціальних, психолого-педагогічних знань, умінь їх передавати дітям і самокорекцію професійної діяльності, а в його структурі виділяє професіоналізм знань як базис (Т. Скорик); як якісний «показник продуктивності педагогічної діяльності» (Л. Малаканова); «поєднання соціальної, діяльнісної та особистісної складових» (А. Маркова); як «цілісне інтелектуальне, емоційне, дієво-вольове утворення в структурі особистості, що визначає всі напрями діяльності педагога, його професійне зростання і майстерність» (Л. Гребьонкіна).

Ми ж погоджуємося з твердженням видатної вітчизняної вченої Т. Скорик, що «успіх можна трактувати як позитивну як зовнішню, так і внутрішню оцінку результату досягнення визначеної мети». А «успішність – це системний процес життєтворчості особистості, який визначається гармонізацією в усіх сферах життя, позитивною емоційною насиченістю діяльності, високою результативністю ціледосягнення». Тобто, успішність в професійному плані включає поняття успіху (успіхів) [8, 71].

Для нашого дослідження необхідно спиратися на концептуальні підходи до розуміння успішності в психології. Психологи визначають «успіх як позитивний результат діяльності, досягнення мети, максимальну самореалізацію особистості». Найчастіше психологи (А. Запорожець, К. Ізард, Д. Карнегі, В. Леві) звертаються до емоційного чиннику успіху, впливу емоційності переживання на діяльність та спонукання до наступних дій.

В нашому дослідженні спираємося на тезу що «професійна успішність є критерієм задоволеності особистості професійною самореалізацією на основі результативності особистісних професійних досягнень на шляху до професіоналізму» [8, 72; 9].

Спираючись на наукову монографію вітчизняного науковця С. Гаркуші [3, 106], визначимо «основні компоненти здоров'язбережувальних технологій, які сприяють збереженню здоров'я, формуванню здорового способу життя та культури здоров'я учасників освітнього процесу», а саме: аксіологічний, що

виявляється «в усвідомленні здобувачами середньої та вищої освіти важливої цінності свого здоров'я, переконаності в необхідності вести здоровий спосіб життя (ЗСЖ)»; гносеологічний, «пов'язаний з набуттям необхідних для процесу здоров'язбереження знань і умінь, пізнанням себе, своїх потенційних здібностей і можливостей, інтересом до питань власного здоров'я»; здоров'язбережувальний, що включає «систему цінностей і установок, які формують систему гігієнічних, педагогічних, валеологічних навичок і умінь, необхідних для нормального функціонування організму, а також систему вправ, спрямованих на вдосконалення вмінь і навичок щодо догляду за собою»; емоційно-вольовий, який включає «прояв психологічних механізмів – емоційних і вольових»; екологічний, що враховує те, що «людина як біологічний вид існує в природному середовищі, яке забезпечує людську особистість певними біологічними, економічними та виробничими ресурсами»; фізкультурно-оздоровчий компонент передбачає «володіння способами діяльності, спрямованими на підвищення рухової активності, формування ЗСЖ, попередження гіподинамії, профілактику травматизму» [3, 106].

Погоджуємося з висновками науковця та вважаємо, що для здобувачів вищої педагогічної освіти, майбутніх вчителів Нової української школи це стосується безпосередньо. Вчитель, який розуміє хід процесу здоров'язбереження та формування здорового способу життя має застосовувати отримані у вищій школі здоров'язбережувальні компетентності в своїй подальшій педагогічній діяльності.

В нашому дослідженні маємо також спиратися й на основні елементи системи здоров'язбереження або здорового способу життя, які визначила ВООЗ: 1) оптимальний руховий режим (який зміцнює і розвиває кісткову мускулатуру, руховий апарат, серцевий м'яз, судини, дихальну систему і багато інших органів); 2) раціональне харчування (харчування забезпечує правильний ріст і формування організму, сприяє збереженню здоров'я, високій працездатності і продовженню життя); 3) загартовування – потужний оздоровчий засіб (дає змогу уникнути багатьох хвороб, продовжити життя на довгі роки, зберегти високу працездатність, здійснює загальнозміцнювальний вплив на організм, підвищує тиск нервової системи, поліпшує кровообіг); 4) заняття фізичними вправами (раціонально входять у режим праці й відпочинку, сприяють не тільки зміцненню здоров'я, але й істотно підвищують ефективність розвитку фізичних якостей, здійснюють корекцію дефектів статури.

Зауважимо, що основи професійного здоров'я, що безпосередньо відносимо до професійної успішності, закладаються у майбутніх учителів Нової української школи під час навчання у ЗВО.

Вітчизняна вчена Г. Жара стверджує, що «спеціально створене здоров'язбережувальне освітнє середовище педагогічного закладу вищої освіти також є відправною точкою для формування складових компетентності індивідуального здоров'язбереження майбутнього вчителя, оскільки є, по-перше, прикладом такого середовища, сприятливим для наслідування, по-друге, на емоційно-чуттєвому рівні забезпечує комфортні умови для навчання і розвитку студента, і, насамкінець, є потужним і ненав'язливим джерелом виховного впливу» [6, 26].

На думку вченої, існують умови за яких у здобувачів вищої педагогічної освіти «формується навички індивідуального здоров'язбереження: наявність емоційно сильного позитивного прикладу викладача; обґрунтоване застосування правил створення та підтримання здоров'язбережувального освітнього простору; створення позитивної емоційно-чуттєвої реакції під час виконання здоров'язбережувальних вправ під час навчальних занять та між ними; адаптаційно-рефлексивна мотивація на створення для себе комфортних умов під час навчальних занять (тепловий, світловий, повітряний режим); стимулювання самодіагностики та самоконтролю фізичного та психічного стану організму; міждисциплінарна валеологізація змісту навчальних дисциплін». Вважаємо цю тезу важливим підґрунтям для наших подальших досліджень професійної успішності здобувачів вищої педагогічної освіти – майбутніх вчителів Нової української школи [6, 26].

Важливим учасником освітнього середовища для формування здоров'язбережувальної компетентності майбутнього вчителя Нової української школи є куратор групи, де навчаються здобувачі вищої педагогічної освіти. Вітчизняні вчені (Г. Жара, Т. Скорик) обґрунтовують необхідні складові спільної роботи кураторів груп та здобувачів вищої освіти: «забезпечити розуміння здобувачів вищої освіти самих себе як повноцінних учасників освітнього процесу, для яких необхідним є індивідуальне здоров'язбереження під час навчання й у практичній педагогічній діяльності» (Г. Жара); визначити основні чинники ризиків професії вчителя Нової української школи (Т. Скорик); мотивувати здобувачів вищої педагогічної освіти на створення для себе комфортних умов навчання – що важливо для майбутнього успішного вчителя Нової української школи (Г. Жара; Т. Скорик); допомогти здобувачів вищої педагогічної освіти «у набутті основних освітніх навичок, таких, як: тайм-менеджмент, швидкочитання; написання опорних конспектів; робота з бібліотечними каталогами, навчальною літературою; навчити основам мовної/психофізіологічної саморегуляції у стресових ситуаціях» (Г. Жара); актуалізувати необхідність професійного самовдосконалення, набуття авторитету, прагнення до соціального визнання шляхом міжособистісних взаємодій здобувачів вищої освіти – майбутніх професійно успішних вчителів Нової української школи (Г. Жара; Т. Скорик) та ін. [6; 8].

Також, в нашому дослідженні будемо спиратися на праці вітчизняної вченої С. Грищенко щодо самовдосконалення та професійного самовдосконалення майбутніх фахівців. Вчена стверджує, що «зміст освіти повинен відповідати соціальному замовленню суспільства (завданням всебічного розвитку людини), забезпечувати високу наукову і практичну значущість освітнього матеріалу» [4, 117].

С. Грищенко обґрунтовує, що «освіта і самоосвіта, як виховання і самовиховання – дві сторони процесу формування особистості». Та вважає за потрібне констатувати, що «від людини залежить знання самої себе, вміння оцінювати власні позитивні й негативні риси». А саме тому, на думку С. Грищенко, щоб збагатити здобувачів вищої освіти, відповідними знаннями і вміннями, для подальшої професійної успішності, майбутніми вчителями Нової української школи важливо пам'ятати про взаємозв'язок самоосвіти й самовиховання [4, 117].

Відомі вітчизняні вчені М. Носко, С. Грищенко, Ю. Носко (2013) в своїх наукових розвідках доводять важливість навчання здоровому способу життя. Яке «повинно бути системним і повинно сприяти гармонійному розвитку молоді. Така робота передбачає: по-перше, вивчення уявлень молоді про здоровий спосіб життя; по-друге, формування свідомості і культури здорового способу життя; по-третє, розробку заходів навчання молоді здоровому способу життя» [7, 73].

Метою навчання здоровому способу життя, за твердженням вчених, має бути: «поліпшення ситуації для збереження і зміцнення психічного, фізичного і соціального здоров'я здобувачів середньої та вищої освіти та прагнення того, щоб кожен здобувач освіти розвивав свої природні здібності, знайшов своє місце у житті» [7, 73].

Взагалі в основі здоров'язбереження лежить свідоме ставлення до особистого здоров'я, навколишнього середовища і здоров'я інших людей кожного майбутнього вчителя Нової української школи, який прагне досягти професійної успішності.

Висновки. 1. Здобувачі вищої освіти педагогічних спеціальностей повинні мати сформовану здоров'язбережувальну компетентність. 2. Успішність в професійному плані включає поняття успіху (успіхів) та формування здорового способу життя як майбутніх учителів Нової української школи, так й здобувачів освіти початкової школи. 3. Вчитель Нової української школи має розуміти хід процесу здоров'язбереження та формування здорового способу життя здобувачів освіти початкової школи та застосовувати здоров'язбережувальні компетентності в своїй подальшій педагогічній діяльності. 4. Важливо вчити здоровому способу життя та здоров'язбереженню, як здобувачів освіти початкової школи, так й майбутніх вчителів Нової української школи.

Перспективами подальших наукових розвідок вважаємо вивчення взаємовпливу формування здорового способу життя здобувачів вищої педагогічної освіти та професійної успішності в умовах бакалаврату.

References

1. Васильєва Н. Шляхи підвищення самоорганізації студентів в умовах дистанційного навчання. *Молодь і ринок*. № 3–4 (182–183), 2020. С. 115–121.
Vasylyjeva, N. (2020). Shljakhy pidvyshhennja samoorghinizaciji studentiv v umovakh dystancijnogho navchannja. [Ways to increase student self-organization in distance learning]. *Molodj i rynek. – Youth and the market*, № 3–4 (182–183), pp. 115–121 [in Ukrainian].
2. Вишневецький О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки: навч. посіб. 3-тє вид., доопрац. і доп. Київ: Знання, 2008. 566 с.
Vyshnevsjkyj O. (2008). Teoretychni osnovy suchasnoji ukrajinsjkoji pedaghoghiky: [Theoretical foundations of modern Ukrainian pedagogy]: navch. posib. [Tutorial]. 3-tje vyd., dooprac. i dop. Kyjiv: Znannja [in Ukrainian].
3. Гаркуша С. В. Формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання до використання здоров'язбережувальних технологій: теоретичний та методичний аспекти: монографія. Чернігів: Видавець Лозовий В. М., 2014. 392 с.
Gharkusha, S. V. (2014). Formuvannja ghotovnosti majbutnikh fakhivciv fizychnogho vykhovannja do vykorystannja zdorov'jazberezhualjnykh tekhnologhij: teoretychnyj ta metodychnyj aspekty: [Formation of readiness of future specialists of physical education for use of health-preserving technologies: theoretical and methodical aspects] monoghrafija. [monograph]. Chernihiv: Vydavcej Lozovuj V.M. [in Ukrainian].
4. Грищенко С. В. Самовдосконалення особистості: монографія. Під науковою редакцією: Курлянд З. Н., Бужиної І. В. Чернігів: Десна Поліграф, 2019. 192 с.
Ghryshhenko, S. V. (2019). Samovdoskonalennja osobystosti: [Self-improvement of personality]: monoghrafija. [monograph]. Pid naukovuju redakcijeju: Kurljand Z. N., Buzhynoji I. V. Chernihiv: Desna Polighraf [in Ukrainian].
5. Грищенко О., Єфремова О., Вихров С. Досвід практичної юридичної діяльності в процесі професійної підготовки здобувачів вищої освіти спеціальності «081 – Право». *Дидактика*. Вип. 1. 2021. С. 26–31.
Ghryshhenko, O., Jefremova, O., Vykhrov, S. (2021). Dosvid praktychnoji jurydychnoji dijalnosti v procesi profesijnoji pidghotovky zdobuvachiv vyshhoji osvity specialjnosti «081 – Pravo». [Experience of practical legal activity in the process of professional training of applicants for higher education in the specialty «081 – Law»]. *Dydaktyka. – Didactics*, Vyp. 1, pp. 26–31 [in Ukrainian].
6. Жара Г. І. Порадник для куратора, або як навчити студента бути здоровим та успішним: метод. посібник для кураторів академічних груп педагогічних ЗВО. Чернігів: Десна Поліграф, 2019. 100 с.
Zhara, Gh. I. (2019). Poradnyk dlja kuratora, abo jak navchyty studenta buty zdorovym ta uspishnym: [A tutor for the curator, or how to teach a student to be healthy and successful] metod. posibnyk dlja kuratoriv akademichnykh ghrup pedaghoghichnykh ZVO. [methodical manual for curators of academic groups of pedagogical Institutions of Higher Education]. Chernihiv: Desna Polighraf [in Ukrainian].

7. Носко М. О., Грищенко С. В., Носко Ю. М. Київ: «МП Леся», 2013. 160 с.
Nosko, M. O., Ghryshhenko, S. V., Nosko, Ju. M. (2013). Formuvannja zdorovogho sposobu zhyttja: [Formation of a healthy lifestyle]: navchalnyj posibnyk. [Tutorial]. Kyjiv: «MP Lesja» [in Ukrainian].
8. Скорик Т. В. Розвиток професійної успішності майбутнього вчителя в закладах вищої освіти України (друга половина XX – початок XXI століття): монограф. Черкаси: Видавець Чабаненко Ю.А., 2020. 314 с.
Skoryk, T. V. (2020). Rozvytok profesijnoji uspishnosti majbutnjogho vchytelja v zakladakh vyshhoji osvity Ukrajinu (drughha polovyna XX – pochatok XXI stolittja): [Development of professional success of the future teacher in institutions of higher education of Ukraine (second half of XX – beginning of XXI century)]: monohraf. [monograph]. Cherkasy : Vydavej Chabanenko Ju.A. [in Ukrainian].
9. Троцько Г. І. Педагогічна майстерність. Харків: ХДПУ імені Г.С. Сковороди, 1995, 117 с.
Trocko, Gh. I. (1995). Pedagoghichna majsternistj. [Pedagogical skills]. Kharkiv: KhDPU imeni Gh.S. Skovorody [in Ukrainian].
10. Пасенко І. Педагогічні умови застосування контекстного підходу в професійній підготовці майбутніх бакалаврів з правознавства. *Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи*. 2018. С. 52–60.
Pasenko, I. (2018). Pedagoghichni umovy zastosuvannja kontekstnogho pidkhodu v profesijnij pidghotovci majbutnikh bakalavriv z pravoznavstva. [Pedagogical conditions for applying a contextual approach in the training of future bachelors in law]. *Pedagoghichni innovaciji: ideji, realiji, perspektvy. – Pedagogical innovations: ideas, realities, perspectives*, pp. 52–60 [in Ukrainian].

Вук І.

ORCID 0000-0001-7790-337X

*Postgraduate student of the Department of Pedagogy,
psychology and methods of physical education,
T. H. Shevchenko National University «Chernihiv Collehium»
(Chernihiv, Ukraine) E-mail: maibuttya@gmail.com*

FORMATION OF A HEALTHY LIFESTYLE IN THE TRAINING OF PROFESSIONALLY SUCCESSFUL TEACHERS OF THE NEW UKRAINIAN SCHOOL

The article analyzes the problem of forming a healthy lifestyle in the professional training of professionally successful future teachers of the New Ukrainian School. It is substantiated that Ukrainian society needs to instill in primary school students the ability to take care of their own health: lead a healthy lifestyle, play sports, follow the rules of hygiene, avoid harmful habits and actions.

***The purpose of the article** is to analyze some aspects of the formation of a healthy lifestyle of professionally successful applicants for higher education – future teachers of the New Ukrainian School.*

***The methodology** is based on the basic modern principles of pedagogical science, psychology, health culture, and reflects the relationship of methodological approaches to studying the concept of forming a healthy lifestyle of a professionally successful future teacher of the New Ukrainian School.*

***Scientific novelty.** The process of forming a healthy lifestyle of a professionally successful future teacher of the New Ukrainian School in the process of professional training in higher education institutions is characterized.*

***Conclusions.** 1. Applicants for higher education in pedagogical specialties must have established health competence. 2. Success in professional terms includes the concept of success (success) and the formation of a healthy lifestyle as future teachers of the New Ukrainian School and primary school students. 3. The teacher of the New Ukrainian School should understand the course of the process of health preservation and formation of a healthy lifestyle of primary school students and apply health-preserving competencies in their further pedagogical activity. 4. It is important to teach a healthy lifestyle and health, both primary school students and future teachers of the New Ukrainian School.*

***Key words:** higher education, healthy lifestyle, health, competence, professional success, primary school.*

Стаття надійшла до редакції 13.11.2021 р.

Рецензент – доктор педагогічних наук, доцент Г. І. Жара